Dosarul nr. 1-206/25 /1-25084890-32-1-16062025/

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

17 noiembrie 2025 mun. Hîncești

Judecătoria Hîncești, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Mihaela Angheluță
Grefier Andreia Cobzac, Parascovia Niță

Cu participarea:
Procurorului Andrei Iepure
Avocatului Sergiu Tabără

a examinat în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza penală privind învinuirea lui:

> **Gîlcă** ***** născut la *****, cod personal *****, originar și domiciliat r. Hîncești, s. *****, cetățean al Republicii Moldova, celibatar, nu are persoane la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, nesupus militar, nu are grad de dezabilitate, anterior nejudecat, în această cauză în stare de reținere din 04 iunie 2025 ora 19:30 până la 05 iunie 2025 ora 16:30, în stare de arest, în prezenta cauză penală, nu a fost;

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), (5), art. 361 alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova,

Termenul de examinare a cauzei: 16 iunie 2025 – 17 noiembrie 2025.

Cauză judecată conform art.364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Procedura de citare legal executată.

c o n s t a t ă:

Gîlcă ***** manifestând intenție directă și urmărind scopul deținerii și folosirii unui document oficial fals care acordă drepturi, pe parcursul unei perioade de timp nestabilite la moment de către organul de urmărire penală, până la 19 septembrie 2024, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, a participat în calitate de complice, prin furnizarea către autorii infracțiunii a pozei fotografice cu imaginea sa facială și datelor sale de identitate, la

confecționarea cărții de identitate pretins eliberate de autoritățile României, cu seria și numărul VS 927362, pe numele său, cu termen de valabilitate 14.11.2022-03.08.2031, care ulterior i-a fost dată de către autorii infracțiunii în circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală. Tot el, Gîlcă ***** acționând intenționat a deținut cartea de identitate pretins eliberată de Autoritățile României, cu seria și numărul VS 927362, pe numele său, cu termen de valabilitate 14.11.2022-03.08.2031, până la 19 septembrie 2024, ora 21:30 când s-a prezentat pe sensul de ieșire din Republica Moldova, în PTF Leușeni-Albița, în calitate de pasager a mijlocului de transport de model „MT" cu numere de înmatriculare „VS77TUZ", cînd acest fapt a fost descoperit de către angajații poliției de frontieră. Potrivit concluziilor Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 571 din 02 octombrie 2024, s-a constatat că cartea de identitate, pretins eliberată de autoritățile României, cu seria și numărul VS 927362, pe numele lui Gîlcă Ion, este laminată pe ambele părți, cu elemente fluorescente în lumina UV-365 nm, cu ajutorul imprimantei cu jet de cerneală este realizată-plasa de fond, fotografiile, rubricile și textele și nu corespunde metodei de confecționare a cărții de identitate autentice a României. Conform comunicării Centrului comun de contact Galați nr. 35/33-1594 CCCG din 23.09.2024, cartea de identitate cu seria și numărul VS 927362 a fost eliberată pe numele altei persoane, figurând ca fiind anulată.

Organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Gîlcă ***** în baza art. 42 alin.(2), (5), art. 361alin.(3) Cod penal și anume: complicitate la confecționarea unui document oficial fals, care acordă drepturi, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, acțiuni comise în scop de înstrăinare și deținerea unui document oficial fals, care acordă drepturi, în calitate de autor.

Privind procedura.

În ședința de judecată din 22 august 2025, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Gîlcă ***** fiind reprezentat de apărătorul Sergiu Tabără a înaintat instanței cerere prin care a recunoscut faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu solicită administrarea a noi probe, solicitând conform art.364[1] Cod de procedură penală, judecarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Totodată, apărătorul inculpatului a indicat că Gîlcă ***** recunoaște faptele, însă nu recunoaște încadrarea juridică.

Procurorul, Andrei Iepure, a menționat că este de acord cu cererea de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, și a solicitat ca inculpatul Gîlcă ***** să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(2), (5), art. 361 alin. (2) Cod penal, deoarece nu a fost demonstrat comiterea infracțiunii în scop de înstrăinare, și în baza acestei legi cu aplicarea prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală, de aplicat o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 715 unități convenționale, corpul delict de păstrat la materialele cauzei penale, cu încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea Raportului de constatare tehnico-științifică în mărime de 1130 lei.

În conformitate cu art. 364[1] alin. (1) Cod de procedură penală, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanța de judecată a analizat materialele dosarului penal, a constatat că faptele incriminate există și constituie infracțiune și au fost săvârșite de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea unor drepturi procedurale și fără lezarea libertăților fundamentale ale ultimului.

De asemenea, instanța de judecată a verificat autenticitatea cererii de judecare a cauzei penale în baza art.364[1] Cod de procedură penală și a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoștință de cauză, cu întrunirea condițiilor cerute, și explicând inculpatului consecințele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată în art.364[1] Cod de procedură penală, cererea sus enunțată a fost acceptată.

Argumentele inculpatului.

Inculpatul Gîlcă ***** în şedinţa de judecată din 22 august 2025, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu a recunoscut faptele ce au fost descrise în rechizitoriu. A menționat că îi pare rău de cele întâmplate.

Cu privire la analiza probelor.

Instanța subliniază că urmărirea penală în privința lui Gîlcă ***** a fost pornită și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

Reieșind din prevederile art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În continuare, instanţa statuează că de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, după cum urmează:

- *Declarațiile martorului Boxan Boris Boris din 25.10.2024,* potrivit cărora a declarat că activează în calitate de ofițer superior al SPF Leușeni-2, iar în atribuțiile sale de serviciu intră inclusiv verificarea cetățenilor, actelor lor atunci când intenționează să traverseze frontiera de stat. La 19.09.2024, ora 21:30, pe sens de ieșire a PTF Leușeni, în urma controlului în linia a doua în portmoneul personal a lui Gîlcă Ion, care se deplasa în calitate de pasager al mijlocului de transport „MT” cu numărul de înmatriculare „VS77TUZ” cu ruta Republica Moldova-Italia, a fost depistată cartea de identitate pretins a fi eliberată de autoritățile României, cu semne de falsificare, care a fost ridicată. Acesta a comunicat că a primit actul la începutul lunii septembrie 2024, în mun.Chișinău, parcarea benzinăriei „Likoil” din apropierea Grădinii Zoologice. De perfectarea actului s-a ocupat fratele său Gîlcă Vladimir și el nu cunoaște cîți bani au fost achitați pentru acest act (f.d.27-30);
- *Procesul-verbal privind controlul de frontieră din 19.09.2024,* conform căruia, în urma controlului de frontieră în linia a doua asupra lui Gîlcă ***** a fost depistată cartea de identitate pretins eliberată de Autoritățile României, cu seria și numărul VS 927362, pe numele lui Gîlcă Ion, cu semne de falsificare (f.d.7);
- *Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.09.2024*, în cadrul căruia, în punctul de trecere a frontierei de stat Leușeni, la pista de control pe sens de intrare în Republica Moldova, în urma controlului în linia a doua, asupra pasagerului automobilului de model „MT” cu numărul de înmatriculare „VS77TUZ”, Gîlcă *****

a fost depistată cartela de identitate pretins eliberată de Autoritățile României, cu seria și numărul VS 927362, pe numele lui Gîlcă Ion, cu semne de falsificare, care a fost ridicată (f.d.8);

- *Procesul-verbal privind actele de constatare din 19.09.2024*, prin intermediul căruia, Gîlcă ***** a declarat despre circumstanțele confecționării și deținerii cărții de identitate pretins a fi eliberată de autoritățile României, depistată la el în cadrul controlului în linia de control (f.d.12);
- *Comunicarea Centrului Comun de Contact Galați nr.* 35/33-1594 CCCG din 23.09.2024, potrivit căruia cartea de identitate cu seria și numărul VS 927362 a fost eliberată pe numele altei persoane, figurând ca fiind anulată (f.d.15,26);
- *Raportul de constatare tehnico-ştiinţifică nr. 571 din 02.10.2024*, conform concluziilor căruia s-a constatat că, cartea de identitate, pretins eliberată de autorităţile României, cu seria și numărul VS 927362, pe numele lui Gîlcă Ion, este laminată pe ambele părți, cu elemente fluorescente în lumina UV-365 nm, cu ajutorul imprimantei cu jet de cerneală este realizată-plasa de fond, fotografiile, rubricile și textele și nu corespunde metodei de confecționare a cărții de identitate autentice a României (f.d.17-21);
- *Procesul-verbal de examinare din 15.10.2024,* în cadrul căruia a fost examinată comunicarea Centrului Comun de Contact Galați nr. 35/33-1594 CCCG din 23.09.2024, potrivit căruia cartea de identitate cu seria și numărul VS 927362 a fost eliberată pe numele altei persoane, figurând ca fiind anulată (f.d.25);
- *Procesul-verbal de percheziție corporală a lui Gîlcă ***** din 04.06.2025*, potrivit căruia în cadrul percheziției corporale de la el a fost ridicat telefonul mobil de model „Iphone 13 Pro” de culoare blue (f.d.65);
- *Procesul-verbal de examinarea a obiectului din 10.06.2025 cu anexă,* potrivit căruia a fost examinat telefonul mobil de model „Iphone 13 Pro” ridicat în cadrul percheziției corporale de la Gîlcă ***** constatându-se numărul de contact al persoanei participante la comiterea infracțiunii și poza automobilului cu care acesta se deplasa (f.d.84-90);
- *Corpul delict* - cartea de identitate pretins eliberată de Autoritățile României, cu seria și numărul VS 927362, pe numele lui Gîlcă Ion, cu termen de valabilitate 14.11.2022-03.08.2031, recunoscut prin ordonanța procurorului din 15.10.2024 (f.d.24).

Cu privire la analiza probelor şi încadrarea juridică a faptei constatate.

Instanța relevă că, conform ordonanței de punere sub învinuire din 29 noiembrie 2024 (f.d.54), dar și potrivit rechizitoriului, inculpatul, Gîlcă ***** a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin. (2), (5), art. 361 alin. (3) Cod penal.

În ședința de judecată, în cadrul dezbaterilor judiciare, ulterior cercetării tuturor probelor, acuzatorul de stat a solicitat recunoașterea vinovăției lui Gîlcă ***** în baza art.42 alin. (2), (5), art. 361 alin. (2) Cod penal, deoarece nu a fost demonstrat scopul de înstrăinare la comiterea infracțiunii.

Apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii şi toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanţa conchide că vina

inculpatului Gîlcă ***** este confirmată integral anume în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin. (2), (5), art. 361 alin. (2) Cod penal.

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

Conform art. 24 alin.(2) şi (3) Cod de procedură penală, instanţa de judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părţile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilităţi egale pentru susţinerea poziţiilor lor. Instanţa de judecată pune la baza sentinţei numai acele probe la cercetarea cărora părţile au avut acces în egală măsură.

Subsecvent, instanța evidențiază că vinovăţia persoanei se stabileşte în cadrul unui proces cu respectarea garanţiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă şi stabilirea vinovăţiei. Sarcina probaţiunii aparţine părţii acuzării. Legea procesual-penală stabileşte că răsturnarea prezumţiei nevinovăţiei sau concluziile despre vinovăţia persoanei despre săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

În lumina prevederilor citate, instanța subliniază că sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

În cadrul deciziei Curții Constituționale a sesizării nr. 284g/2021 din 19 aprilie 2022 Curtea reţine că, în conformitate cu articolul 385 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată verifică, între altele, dacă fapta persoanei întruneşte elementele infracţiunii de comiterea căreia este învinuită. Altfel spus, instanţa verifică corectitudinea încadrării juridice a faptei de către procuror.

În continuare, Curtea Curtea notează că, din analiza normelor legale citate supra nu rezultă condiția că inculpatul trebuie să recunoască încadrarea juridică a faptei făcută de către procuror pentru a putea beneficia de judecarea cauzei sale într-o procedură simplificată. O astfel de condiție ar leza deplinătatea de jurisdicție a instanței de judecată care examinează cauza penală pentru că aceasta nu ar putea recalifica fapta imputată persoanei, chiar și în situația în care ar constata că calificarea faptei efectuată de procuror este una eronată. Prin urmare, Codul de procedură penală nu stabilește că pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală inculpatul trebuie să recunoască și încadrarea juridică a faptei făcută de către procuror în rechizitoriu.

Totodată, în decizia nr. a sesizării nr. 39g/2020 din 11 iunie 2020, Curtea a relevat că încadrarea juridică a faptei penale, identificarea normei aplicabile cazului și stabilirea pedepsei țin de competența instanței de judecată. De asemenea, Curtea menționează că instanțele de judecată efectuează încadrarea juridică a faptei în funcție de circumstanțele concrete ale speței deduse judecății (a se vedea DCC nr. 76 din 21 mai 2019, § 18). Instanța de judecată nu este obligată să accepte încadrarea dată de către procuror (a se vedea DCC nr. 40 din 8 mai 2018, § 22). Trebuie făcută o distincție între fapta (prejudiciabilă), care poate reprezenta o multitudine de circumstanțe faptice, și infracțiunea sau contravenția prevăzută de articolele legii penale și contravenționale, care reprezintă încadrarea juridică a

acestora. Astfel, dacă fapta constituie temeiul real al răspunderii, atunci cea de-a doua reprezintă temeiul juridic al răspunderii.

Potrivit art.51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale, iar răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârşirea infracţiunii prevăzută de legea penală.

La art.52 Codul penal stipulează că se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Lui Gîlcă ***** de către organul de urmărire penală i se incriminat inițial învinuirea în temeiul art. 42 alin. (2), (5), art. 361 alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova și anume, complicitate la confecționarea unui document oficial fals, care acordă drepturi, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, acțiuni comise în scop de înstrăinare și deținerea unui document oficial fals, care acordă drepturi, în calitate de autor.

Ulterior, acuzatorul de stat a solicitat recunoașterea vinovăției lui Gîlcă ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin. (2), (5), art. 361 alin. (2) Cod penal, fapt considerat de către instanță oportun, din următoarele considerente.

Instanța a luat în considerație că sub aspectul laturii obiective a infracțiunii menționate incriminate, ea trebuie să se realizeze prin întrunirea calității de complice la modalitatea faptică de confecționare ,,în scop de înstrăinare ” și a cea de autor la deținerea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșite de două persoane.

Potrivit art. 42 alin. (5) Cod penal, se consideră complice persoana care a contribuit la săvârşirea infracţiunii prin sfaturi, indicaţii, prestare de informaţii, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum şi persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe infractor, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvîrşire a infracţiunii, urmele acesteia sau obiectele dobîndite pe cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte.

Cu referire la modalitatea faptică de ,,confecționare”, aceasta presupune crearea integrală a documentelor oficiale, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

La caz, de către organul de urmărire penală în acțiunile lui Gîlcă ***** a fost reținută circumstanța agravantă ,,în scop de înstrăinare” .

În acest sens, prin ,,înstrăinare” se subînțelege a trece în posesia altei persoane a bunului.

Astfel, ,,scopul de înstrăinare” este un semn obligatoriu al laturii subiective care stă la baza incriminării distincte a faptelor prevăzute la alin. (3) al art. 361 Cod penal de faptele prevăzute la alin. (2) al aceluiași articol.

Or, prin „înstrăinare” se înțelege un act de dispoziție activă asupra unui bun, chiar și în absența unei contraprestații. Cu alte cuvinte, înstrăinarea implică transmiterea intenționată a posesiei către o altă persoană (prin vânzare, schimb, donare, dare cu împrumut, dare în contul unei datorii).

În acest context, pentru existenţa componenţei de infracţiune este obligatoriu ca acţiunile incriminate la art.361 alin.(3) Cod penal să fie săvârşite în scop de înstrăinare a

documentului oficial fals, cît și să fie indicată persoana căreia inculpatul urma să-i înstrăineze documentul oficial fals.

În sensul art. 361 alin. (3) Cod penal, scopul de înstrăinare presupune intenția autorului de a transmite documentul oficial fals unei alte persoane, fie cu titlu oneros, fie gratuit, în vederea utilizării de către acea persoană. Nu este suficient ca documentul să fie produs și folosit de către autorul însuși, întrucât în acest caz nu există o „înstrăinare", ci o utilizare directă de către făptuitor.

În cazul infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, „scopul de înstrăinare" nu poate fi confundat cu scopul de a obține documentul fals pentru sine, chiar dacă acesta este realizat prin intermediari.

Instanța evidențiază că este de acord cu acuzatorul de stat cu referire la faptul că în cadrul judecării cauzei nu a fost probată săvârșirea acțiunilor sale ca având scop de înstrăinare.

Mai mult decât atât, reieșind din cele declarate de către Gîlcă ***** precum și așa cum este descrisă fapta infracțională, ultimul, a transmis informațiile, datele sale unei persoane terțe în vederea confecționării actului pentru sine.

Complicitatea la înstrăinare nu poate fi reținută decât dacă se dovedește că inculpatul a cunoscut scopul autorului, respectiv transmiterea documentului către o terță persoană și a sprijinit activ acest demers, de exemplu prin identificarea beneficiarului, intermedierea livrării, încasarea unui preț în favoarea altuia sau participarea la logistica transmiterii. Or, în lipsa acestor elemente, inculpatul nu poate fi considerat participant la înstrăinare, ci doar beneficiar al acesteia, ceea ce nu atrage răspunderea penală în temeiul art.361 alin. (3) Cod penal.

În acest caz, dat fiind faptul că informațiile oferite de către Gîlcă ***** țin strict de persoana sa, reieșind din scopul inculpatului, de a beneficia de drepturile acordate în temeiul unui act fals, nu este rațional reținerea agravantei cu privire la „scopul de înstrăinare".

Astfel, calificarea faptei în baza art. 361 alin.(3) Cod penal, trebuie să se bazeze pe probe suficiente din care să rezulte că făptuitorul a urmărit scopul de înstrăinare a documentului oficial fals.

Potrivit art.113 alin. (1) și (2) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

În conformitate cu art.325 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanţa de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situaţiei inculpatului se admite numai în cazurile şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod.

La caz, pornind de la faptul că nu a demonstrat faptul că prin acțiunile sale inculpatul, Gîlcă ***** a urmărit scopul de a înstrăina documentul oficial fals, cât și nu a fost

identificată persoana căreia urma să-i fie înstrăinat documentul oficial fals, ținând cont de obligația instanței de determinare și constatare juridică a corespunderii exacte între semnele faptei și componența de infracțiune, reieșind din solicitarea apărării și acuzării în ședința de judecată, în lipsa agravantei determinante pentru infracțiunea prevăzută de art.42 alin. (2), (5), art. 361 alin. (3) Cod penal - „scopul de înstrăinare" instanța ajunge la concluzia că acțiunile inculpatului urmează a fi reîncadrate în baza art.42 alin. (2), (5), art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi complice la confecționarea unui document oficial fals, care acordă drepturi, acțiuni săvârșite de mai multe persoane și autor la deținerea unui document oficial fals, care acordă drepturi.

În continuare, instanța va analiza acțiunile inculpatului în raport cu reîncadrarea juridică, și anume în temeiul art. 42 alin. (2), (5), art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal.

În acest sens instanța relevă că, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal sunt relaţiile sociale cu privire la circulaţia legală a documentelor oficiale false, inclusiv a documentelor electronice false, care acordă drepturi sau eliberează de obligaţii, precum şi a imprimatelor, ştampilelor sau a sigiliilor false aparţinând unor întreprinderi, instituţii sau organizaţii, apărate împotriva confecţionării, deţinerii sau folosirii unor asemenea entităţi.

Obiectul material al infracțiunii analizate îl reprezintă documentele oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații ori imprimatele, ștampilele sau sigiliile false aparținând unor întreprinderi, instituții sau organizații (în ipoteza presupunând deținerea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligaţii, imprimatelor, ştampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituţii sau organizaţii, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare), în prezenta speță cartea de identitate pretins eliberate de autoritățile României, cu seria și numărul VS 927362, pe numele lui Gîlcă Ion, cu termen de valabilitate 14.11.2022-03.08.2031, ce a fost recunoscut în calitate de corp delict, în cadrul cauzei penale intentate inițial.

Prin „document oficial" trebuie de înţeles documentul care: conţine informaţii care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate şi/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condiţiile legii de către alţi subiecţi de drept, atestă fapte având relevanţă juridică, circulă în cadrul unui sistem de înregistrare, evidenţă strictă şi control al circulaţiei.

Astfel, prin noțiunea de „documente oficiale care acordă drepturi sau eliberează de obligații" legiuitorul identifică documentul oficial care acordă drepturi sau eliberează de obligații și care: 1) aparține unei persoane fizice sau juridice; 2) are un caracter personal sau patrimonial; 3) este eliberat de o autoritate publică.

La acest segment, instanța precizează că reieșind din Raportul de constatare tehnico-științifică *nr. 571 din 02.10.2024*, conform concluziilor căruia s-a constatat că, cartea de identitate, pretins eliberată de autoritățile României, cu seria și numărul VS 927362, pe numele lui Gîlcă Ion, este laminată pe ambele părți, cu elemente fluorescente în lumina UV-365 nm, cu ajutorul imprimantei cu jet de cerneală este realizată-plasa de fond, fotografiile, rubricile și textele și nu corespunde metodei de confecționare a cărții de identitate autentice a României.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 361 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă care se concretizează în acțiunea de confecționare, deținere sau folosire a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ori de confecționare a imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare.

Prin confecționarea se înțelege crearea sau denaturarea conținutului unor asemenea documente oficiale, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, iar prin deținere, se înțelege intrarea în posesie a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Corespunzător, în dispoziția de la lit. b) alin. (2) art.361 Cod penal, legiuitorul are în vedere pluralitatea de făptuitori, ce presupune că fapta este comisă în participație.

La caz, inculpatul în ședința de judecată, fiind preîntâmpinat de răspundere penală, a menționat că el i-a oferit datele sale unei persoane pe numele Dumitru, necesare pentru a i se confecționa permisul de conducere.

Prin urmare, la caz este întrunită agravanta de comitere a infracțiunii prin complicitate la confecționarea documentului oficial fals de către inculpat, împreună cu mai multe persoane.

Totodată, prin probele materiale administrate la cauza penală, se învederează și întrunirea laturii obiective sub aspectul deținerii documentului oficial fals de către Gîlcă ***** și anume: procesul-verbal privind actele de constatare din 19.09.2024 și procesul-verbal privind controlul de frontieră din 19.09.2024.

Într-o altă ordine de idei, infracțiunea specificată la art.361 Cod penal este o infracțiune formală, ea se consideră consumată din momentul confecționării, deținerii sau folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ori al confecționării imprimatelor, ștampilelor sau sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții sau organizații indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se caracterizează prin intenție directă, iar motivele infracțiunii se pot exprima în interesul material, năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale, năzuința de a înlesni săvârșirea unor infracțiuni.

Cu referire la subiectul infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, instanța constată că acesta se referă la persoana fizică responsabilă care a împlinit vârsta de 16 ani, condiții ce sunt întrunite de către inculpat.

Instanța de judecată reține că din analiza probatoriului administrat rezultă cert intenția directă a inculpatului Gîlcă ***** de a oferi informațiile sale personale în vederea confecționării și de a deține o carte de identitate falsă, în momentul comiterii faptei își dădea seama de caracterul prejudiciabil a acțiunilor sale, a prevăzut urmările și a dorit survenirea lor, aspect ce nu poate fi negat.

În raport cu întregul material probator administrat, situația de fapt stabilită este în deplină concordanță cu reîncadrarea juridică dată faptelor, iar vinovăția inculpatului pentru infracțiunea reținută regăsită art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, rezultă în mod neîndoielnic din materialele dosarului.

Starea de fapt mai sus prezentată rezultă din analiza coroborată a tuturor probelor administrate în cauză, în ambele faze ale procesului penal desfășurate până în prezent, în cauză fiind răsturnată prezumția de nevinovăție a inculpatului.

Prin urmare, în consecință Gîlcă ***** urmează a fi recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii în temeiul art. 42 alin. (2), (5), art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Având ca temei constatarea vinovăției inculpatului, instanța urmează să stabilească în privința lui Gîlcă ***** o pedeapsă penală.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prin raportare la prevederile art. 61 şi 75 Cod penal instanţa, lecturând materialele dosarului, a stabilit că inculpatul, Gîlcă ***** anterior nu a fost condamnat (f.d. 47).

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal în privința lui Gîlcă ***** instanţa a stabilit, săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art. 77 Cod penal în privința lui Gîlcă ***** – nu au fost stabilite.

Instanța de judecată relevă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și aplicării ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operațiunea de stabilire și aplicare a pedepsei inculpatului.

Față de natura și gravitatea faptei comise a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia și a celor personale ale inculpatului, pedeapsa trebuie să fie aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii. Mai mult ca atât, pedeapsa este echitabilă când ea impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Luând în considerație scopul pedepsei definit de articolul enunțat și ținând cont de faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și de atitudinea corectă față de cele comise,

recunoașterea vinovăției, personalitatea inculpatului, instanța consideră oportună aplicarea în privința inculpatului Gîlcă ***** a unei pedepse sub formă de amendă.

Or, inculpatul se află la prima abatere penală, se caracterizează pozitiv la locul de trai, prin urmare instanța consideră că pedeapsa cu închisoare chiar și cu suspendarea executării ei, este una prea aspră în raport cu personalitatea acestuia.

Totodată, instanța consideră că anume restricțiile financiare/materiale impuse inculpatului, prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, pot atinge scopul pedepsei penale.

Mai mult decât atât, inculpatul va putea executa o asemenea pedeapsă, neavând la întreținere persoane.

În conformitate cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

În această ordine de idei, componenţa de infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (2), (5) art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 950 la 1500 unităţi convenţionale.

Reieșind din prevederile art. 80^1 alin.(1) Cod penal, instanţa de judecată stabileşte limitele de pedeapsă sub formă de amendă, și anume de la 712,5 la 1125 unități convenționale.

În raport cu temeiurile de fapt și de drept invocate, precum și în concordanță cu circumstanțele de fapt, reieșind din scopul pedepsei penale, comportamentul inculpatului, de acțiunile acestuia de după comiterea infracțiunii, având în vedere și de faptul că Gîlcă ***** este la prima sa abatere penală, a recunoscut vina în cele comise, instanța consideră necesar de a aplica față de acesta pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale.

În așa mod, în împrejurările și circumstanțele constatate, pornind de la scopul pedepsei, individualizarea ei, instanța consideră că restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului e posibilă aplicând acestuia pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale.

Aceste circumstanţe şi împrejurări conving instanţa de judecată că, corectarea şi reeducarea inculpatului, Gîlcă ***** este posibilă, raţională şi echitabilă în condițiile stabilite.

Măsura preventivă.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.

Reieșind din faptul că instanța a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă față de inculpat, consideră că nu este necesară aplicarea unei măsuri preventive.

Corpuri delicte.

În conformitate cu prevederile art.162, art. 385 alin. (1) pct.13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind soarta corpurilor delicte.

Prin ordonanța organului de urmărire penală din 15.10.2024, a fost recunoscut drept corp delict - cartea de identitate pretins eliberată de Autoritățile României, cu seria și numărul VS 927362, pe numele lui Gîlcă Ion, cu termen de valabilitate 14.11.2022-03.08.2031 (f.d.24).

Instanța relevă că corpul delict urmează a fi păstrat la dosar.

Cheltuieli judiciare.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, instanța trebuie să soluționeze cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

În ședința de judecată acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea raportului de constatare tehnică științifică.

Potrivit materialelor dosarului a fost efectuat Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 571 din 02.10.2024, pentru efectuarea căruia au fost suportate cheltuieli în sumă de 1130 lei (f.d.16).

În conformitate cu art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului.

Reieșind din circumstanțele de fapt și prevederile enunțate instanța va dispune încasarea cheltuielilor judiciare din contul lui Gîlcă ***** în sumă de 1130 lei.

În conformitate cu prevederile art. 384-385, 392-395, 325 Cod de procedură penală, art. 80^1, Cod penal, instanța-

h o t ă r ă ș t e:

Gîlcă ***** se recunoaște vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), (5), art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal al Republicii Moldova şi se condamnă în baza acestei Legi, stabilindu-i pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 750 (șapte sute cincizeci) unități convenționale.

Se comunică lui ***Gîlcă*** ***** că în cazul eschivării cu rea-voință de la executarea pedepsei sub forma de amendă, aceasta se va înlocui cu pedeapsa închisorii, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

Corpul delict – cartea de identitate pretins eliberată de Autoritățile României, cu seria și numărul VS 927362, pe numele lui Gîlcă Ion, cu termen de valabilitate 14.11.2022-03.08.2031 – a se păstra la dosar.

Se încasează din contul lui ***Gîlcă*** ***** născut la *****, cod personal *****, domiciliat în r. Hîncești, s. *****, în beneficiul Statului, cheltuieli judiciare în sumă de 1130 lei (una mie una sută treizeci lei).

Sentința integrală pronunțată în ședință publică la 17 noiembrie 2025.

Sentinţa cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central, în termen de 15 zile de la data pronunțării.

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Mihaela Angheluță

Copia corespunde originalului Mihaela Angheluță